

alítástól, a nemi vágytól, ezen szépség birtoklásának akarásától. Nem szeretem a hazugságot. Ez együtt jár. De ha végül is meggondolja az ember, a női szépséget látni kell, és nem birtokolni. Látni kell. Tehát a kettő összefügg, és mégse függ össze. Valahol az érzékiséget ábrázolja, de ez az érzékiség nem redukálható, és nem is redukálendő a szexualitásra. Mert végeredményben a szexualitásnak és a szépségnek nem biztos, hogy össze kell kapcsolódnia egymással. A szép nő érzéki örömet jelent, de ez mindenekelőtt a szem érzéki öröme.

– *De egy kevésbé szép nő is lehet nagyon vonzó...*

– Nagyon vonzó lehet, és nem csak szexuálisan. Tulajdonképpen az az igazság, hogy a szép nő addig izgalmas, amíg nem ismerem. Addig érdekes, hogy ő egy szép nő. Attól a pillanattól kezdve, hogy megismertem, és például kellemetlen, buta, érdektelen személyiség, attól kezdve nem fogom észrevenni a szépségét. Attól a pillanattól, hogy egy csúnya nőt megismertem, és a világ legharmonikusabb, legérdekesebb, legizgalmasabb, legokosabb személyisége, akkor nem fogom többé észrevenni, hogy nem szép. Valószínűleg ezek a dolgok valahol összetartoznak, és mégis elválnak egymástól.

*Az interjú 1995. november 16-án készült Újvidéken.*



Mikus Csaba fotói